

ต่ามู๊โค่โพ เฮ่ลออ่อะบือ

ต่ามู๊โค่โพ เฮ่ลออ่อะบือ

ปฆาแกว๊ต่า กัลยา สาคเรศจำลอง

ปฆาแกว๊ต่าฆอ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

โครงการพัฒนาการเรียนการสอนแนวทางทวิภาษา (ไทย-กะเหรี่ยงสกอร์)

โครงการร่วมมือระหว่าง สพฐ. สพป. เชียงใหม่ เขต 6 และมูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์

สนับสนุนโครงการโดยมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก

Supporting the Mother Tongue Based Multilingual Education (MTB-MLE) project

in Ethnic Minority Communities in Thailand: Sgaw Karen-Thai

Financially supported by Child's Dream Foundation

Joint project between FAL & OBEC

ปฆา เก๊อ เจ่อ เต่อ อู๊ อ่า เต๊อ ซี่ญา เล๊อ ซู่ อ่อะต่า ลี่อ ออ ต่า โพค่า บ่า ปฆา เต่อ อู๊ อี ซี่ญา ดี๊ ฮ๊า คือ ฮ๊า ค๊า อ่อะ ต่า เต่อนีเต่อนี แก๊ ซ๊า ดี๊ เซ๊อ มา เน่ เล่อ ควี่ะ ต่า โพค่า เม่ เต๊อ เม่ มา เน่ ว่า มา แก๊ จื๊อ เก่อแว

โค่ ต่อ โค่ แว๊ เป่อแด โท่ ด๊อ ต่าโพค่า เล๊อ
ก่ะ เคอ แพ อ๊า เน่ ต่าโพค่า อ่ะ แว เก๊อ
กี่อะ เต่อ คี่ะ แว อ๊า เบ่ะ ด๊อแล ก่ะ อ่อะ
แว บ่ะ เบลอ เบลอ ปฆา อู๊ เน่ เก๊อ ท่อ เซ่
ท่อ เบ อ่อะ ต่าซ่า อ๊า ต่า โอ่ะมู ต่าเบลอ
ญา เน่ น๊า ม๊า ด๊อ โต๊ก่อะ บ่ะ ต่า ซ่า วี ทอ

เล๊อ คี ต่าโปฆ เต่อ ฆา ซู อ่อะ จื๊อ ต่อ ปา แท๊ ท่อ เซ่พ๊าโด่ะ มื่อ เต่อนี ต่าโปฆ เต่อ ฆา อี อ่อะ มา เน่ เซ่ เบ่ะ เซ่ ล่า ว่า ล่า โป แว แก๊ ปลี เล๊อ อ่า ม๊า เต่อ โบ ด๊อ มา แก๊ แว เล๊อ น่อ เพล

อ่าเพล ลอ ฮ่อโค่ เม่ แว เล๊อ อ่า เก๊อ เมอ

แว เล๊อ เซ่วา ต่าด๊อ ต่าล่า น่อมี ก๊อมี แล

โอ่ะโพฆ วีด๊อ เก๊อ อ่อะ ด๊อ วีต่า แล่ เต่อ มี

แล ฮาเล๊อ ก๊อ อ่อะ เซ แล่ เต่อ มี แลฮ เล๊อ

อ่อะ เต๊อ เซ ตือ เล๊อ อ่า เก๊อ เต่อ ต่าโปฆ

เต่อฆา อี เน่ แว เซ่ เต๊อทู่ ด๊อ อ่าคลีโอ่ะ

ด๊อ เป๊อ แอ๊ ศี่ะ อ๊า เบ่ะ ด๊อ แล คล ออ เป๊อ

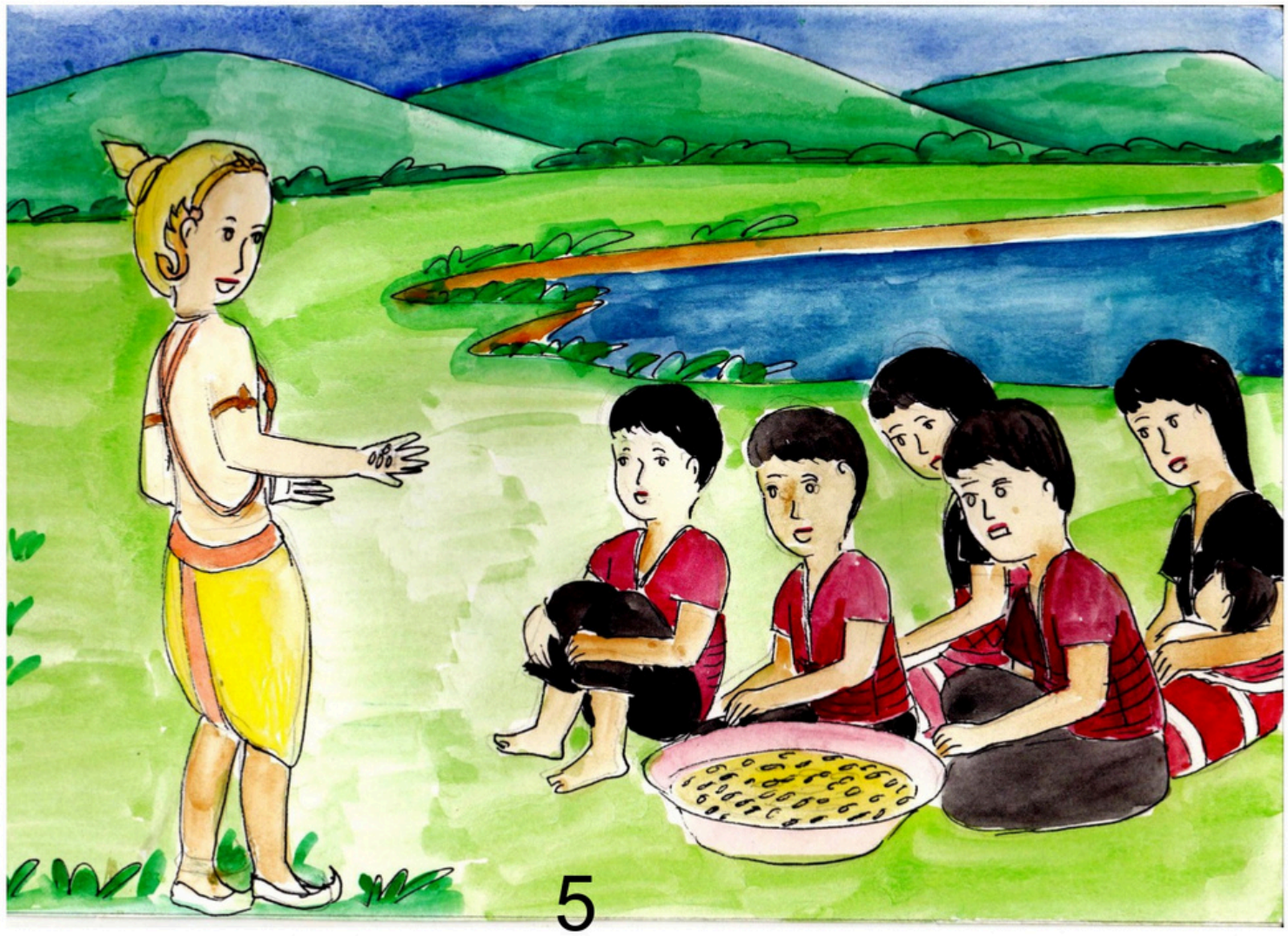
อ่อะ เซ่ ลอฮ แพ๊ เล๊อ อ่าศือ ต่าอ่อะ เล๊อ

ปฆา เก๊อ เจ่อ อ่อะ แว เซ ลี อ่า แว ก๊อ โพฆ

ปฆา เก๊อ เจ่อ ด๊อ โซ่แว เล๊อ อ๊า ซู่ อ่อะ พล๊า

อ่อะ ต่า ด๊อ เมอ อ๊า กว่า แว ด่ะ แล่ เต๊อ

ล่อะ ซู่ ต่าเซ แล เต๊อ ต่อ ล่อะ ซู่ ต่า เต๊อ เซ

ต่า เล๊อ ต่าโปฆ โซ่ ปฆา เก๊อ เจ่อ โพ วี
มู๊โค่ จู พ๊าโด่ะ ลอ แว ปฆา เก๊อ เจ่อ โพ
เต่อ อู๊ เน่ แล ซู่ ลอ แว ต่าคลี ซู่ลอ แว ด่ะ
เซ๊อ ต่อ อ่า เต๊อ โล่ ต่อ เน่ ซู่ลอ แว ด่ะ
เล๊อ เก๊อ เจ่อ โค่ คี ต่อ เต๊อ ต่อ ซู่ลอ แว
ด่ะ เล๊อ เก๊อ เจ่อ ค่อที๊ เซ๊อต่อ เต๊อ ต่อ

ซู่ลอ แว ด่ะ เล๊อ ทีโกล๊ เต่อ ย่อะ บาฮ

ปฆา เก๊อ เจ่อ อู๊ เน่ ซู่ แว ด่ะ เต่อ ปลี๊ โกล ยี่ะ ท่อ บือ ซ่า ฆอ พลา ท่อ แว บือ เล๊อ บ๊า ซู่ เล๊อ เก๊อ เจ่อ โค่ อ๊า ซ่า ร๊า อ๊า ซ่า เดอ โด่ะ ปฆา เก๊อ เจ่อ โพ ซู่ เก บือ เล๊อ เก๊อ เจ่อ โค่ ด๊อ พ่ะ เก แว อ่า คลี ตือ ลอ เล๊อ โพ เล๊อ ลี ด๊อ อ่อะ บ่ะ ออ บ่ะ เก แว ด๊อ บู่ะ ทอ บา ทอ เก แว ต่า โปฆ เล๊อ อ่า โต๊ เจอ ปฆา เล๊อ อ่าโต๊ โค่ ตือ เล๊อ อ่า คา อี

.....เทพารักษ์ ประทานข้าวดอย .....

ชาวเขากลุ่มหนึ่งไม่รู้จักทำการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์พวกเขารู้จักแต่วิธีการหาอาหารมาประทังชีวิตอย่างง่าย ๆ เช่น ใช้ก้อนหินขว้างล่าสัตว์ป่า หรือใช้ไม้ไผ่มาทำอาวุธไล่ทุบตี ทิ่มแทง กระต่ายป่า ฟาง นก และสัตว์ป่าอื่นๆ

เมื่อล่าสัตว์ป่ามาได้พวกเขาจะลอกหนังทิ้งแล้วนำเนื้อสัตว์เหล่านั้นมาย่างกิน บางครั้งพวกเขาก็ปีนขึ้นไปบนต้นไม้เด็ดผลไม้มากิน ชีวิตความเป็นอยู่ในตอนนั้นจึงลำบากแร้นแค้นมาก ชาวเขามักจะประสบกับความอดอยากหิวโหยเป็นประจำ

ต่อมาเทพารักษ์สามารถใช้มือข้างเดียวถอนต้นไม้ต้นใหญ่ๆ วันหนึ่งเทพารักษ์นำใบไม้ใบหญ้าและเปลือกไม้ต่างๆมาฟันเป็นเชือกที่แข็งแรงเส้นหนึ่ง และใช้เชือกเส้นนั้นเป็นแส้ฟัดตามพื้นดินเพื่อโกยต้นไม้ใบหญ้าทุกชนิดมากองรวมกันจากนั้นก็ชิมดูว่าต้นไม้ใบหญ้าชนิดไหนกินได้ ชนิดไหนกินไม่ได้

ในที่สุดเทพารักษ์ก็ได้พันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งที่มีเมล็ด เมื่อแกะเปลือกของเมล็ดออกก็จะสามารถเอาเมล็ดด้านในมาต้มกินได้

เมื่อเลือกธัญญพืชที่ชาวเขากินเป็นอาหารได้แล้วก็เรียกชาวเขามาประชุมและสอนให้ชาวเขารู้จักทำการเพาะปลูกธัญพืชและรู้จักแยกแยะว่าบริเวณพื้นที่ดินบริเวณใดสามารถปลูกได้

หลังจากที่เทพารักษ์สอนชาวเขาเสร็จเรียบร้อยแล้วฝนก็ตกลงมาชาวเขาก็รีบนำเมล็ดธัญพืชเหล่านั้นไปปลูกตามไว้ 3 ที่ด้วยกันคือ ปลูกบนดอย ปลูกตีนดอย และปลูกในลำธารตื้นๆ

วิธีการที่ชาวเขาปลูกกันด้วยหลายๆวิธี นานวันจนข้าวออกรวงสุก ปรากฏว่าข้าวที่ปลูกบนดอยออกราวข้าวเยอะกว่า ขนาดเมล็ดก็ใหญ่กว่า ชาวเขาจึงหันมาปลูกข้าวดอย และเก็บผลผลิตไปต่อๆชั่วลูกชั่วหลาน และมีอาหารกินอยู่คู่กับการเคารพนับถือเทพารักษ์ที่ได้ช่วยพวกเขามาตั้งแต่ต้นจนถึงทุกวันนี้

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository